

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Tienden: Is dat voor nu?

Er zijn veel twistpunten als het gaat om het bespreken van de Schrift en hoe deze moet worden toegepast in het leven van hedendaagse gelovigen. Eén van die onderwerpen is het geven van de Bijbelse tienden.

Hoe moeten we in onze hedendaagse tijd het Bijbelse mandaat van het geven van tienden toepassen? Moeten we onze tienden geven aan onze plaatselijke kerk? Moeten we het aan een bediening schenken? Is het zelfs ook maar *mogelijk* om vandaag de dag de tienden te betalen? Dit zijn belangrijke vragen, en net als anderen, hebben wij onze eigen opvattingen en gedachten over hoe we dit kunnen beantwoorden. Voor wat het waard is, zal deze studie ons standpunt over het onderwerp behandelen.

Uiteindelijk is het aan elk individu zelf om alles te toetsen, op zoek naar de waarheid van de Vader, niet die van mensen. We willen vanaf het begin heel duidelijk zijn: we geloven dat we allemaal deel uitmaken van het lichaam van de Messias; we hebben allemaal een verschillende rol te spelen in het plan van de Schepper om het Evangelie naar de volken te brengen. We moeten niet alleen voor elkaar bidden, maar we moeten elkaar ook steunen zoals de Vader dat leidt. Nu we dat gezegd hebben, laten we eens gaan kijken naar het belangrijke onderwerp van de hedendaagse Bijbelse geven van tienden.

Wat is het geven van tienden?

Om te beginnen moeten we definiëren wat het geven van een tiende is, en dan zullen we ingaan op waar het voor wordt gebruikt. Het woord tiende betekent "één-tiende". Als we het woord tienden geven in de Schrift tegenkomen, weten we dat bij alles wat er wordt besproken, er een verwijzing is naar een tiende deel daarvan. Het oude Israël was bijvoorbeeld voor het grootste deel een agrarische samenleving; dus, in de Bijbel, bestonden hun tienden uit één tiende van wat ze produceerden, zoals graan, wijn, olie, kudden, vee, enz. Daarom wordt de tiende in de Bijbel in verband gebracht met deze dingen - omdat de Bijbel is geschreven binnen deze historische en culturele context.

Er zijn verschillende soorten tienden die in de Torah worden geboden. Misschien is wel de bekendste hiervan, de tienden die aan de Levieten werden gegeven, die de zonen van Aäron hielpen bij de taken van de Tabernakel:

Leviticus 27:30

Alle tienden van het land, zowel van het zaaigoed van het land als van de vruchten aan de bomen, zijn voor de HEERE (JHWH) bestemd. Ze zijn heilig voor de HEERE (JHWH).

Zoals we net hebben gelezen, kreeg Israël de opdracht om hun “tienden” - dat wil zeggen, een tiende te geven van wat ze produceerden - aan JHWH te geven. In Numeri 18: 21-24 leren we dat het geven van een tiende aan JHWH werd gedaan doordat een tiende van iemands landbouwopbrengst werd gegeven aan de Levieten:

Numeri 18:21-24

En zie, aan de nakomelingen van Levi heb Ik alle tienden in Israël als erfelijk bezit gegeven, als vergoeding voor hun dienst, die zij verrichten, de dienst in de tent van ontmoeting.

Deze tiende ondersteunde de Levieten die in de tent van ontmoeting hun dienst verrichtten. We gaan later verder uitleggen waarom de Levieten deze tienden kregen. Laten we nu eerst een ander soort tiende bespreken.

Naast het tiende deel dat Israël via de Levieten aan JHWH gaf, moest Israël elk jaar een extra tiende deel voor zichzelf reserveren!

Deuteronomium 14:22-27

Van heel de opbrengst van uw zaad, wat het veld jaar op jaar voortbrengt, moet u getrouw het tiende deel geven. Voor het aangezicht van de HEERE (JHWH), uw God, op de plaats die Hij zal uitkiezen om Zijn Naam daar te laten wonen, moet u de tienden van uw koren, van uw nieuwe wijn en van uw olie, en de eerstgeborenen van uw runderen en van uw kleinvee eten, om de HEERE (JHWH), uw God, te leren vrezen, alle dagen. Als de weg voor u te lang is, zodat u dat *alles* niet kunt meenemen, omdat de plaats die de HEERE (JHWH), uw God, zal uitkiezen om Zijn Naam daar te vestigen, te ver bij u vandaan is, dan moet u, wanneer de HEERE (JHWH), uw God, u gezegend heeft, het te gelde maken, het geld in een buidel meenemen en naar de plaats gaan die de HEERE (JHWH), uw God, zal uitkiezen. Daar moet u dat geld besteden aan alles wat uw ziel verlangt: runderen en kleinvee, wijn en sterkedrank, ja, alles wat uw ziel *maar* wenst. **Dan kunt u daar eten voor het aangezicht van de HEERE (JHWH), uw God, en u verblijden, u en uw gezin.** Daarbij mag u de Leviet die binnen uw poorten is, niet in de steek laten. Hij heeft immers geen aandeel of erfelijk bezit *samen* met u.

Heb je dat begrepen? Israël kreeg in feite de opdracht om een spaarrekening te hebben om zo te garanderen dat ze samen met hun vrienden een groot feest zouden kunnen geven als ze naar Jeruzalem reisden voor de drie pelgrimsfeesten. Ze konden hun tienden zelfs in geld omzetten om het zo, indien dat nodig was, het gemakkelijker te vervoeren. Daarna konden ze bij hun aankomst dat geld gebruiken om al het eten en bier te kopen dat ze maar wilden! (Ja, het woord voor „sterke drank”, sekar, kan verwijzen naar alcoholische dranken die zijn gemaakt van graan - zoals bier.) JHWH is de gastheer van dit Feest, en Hij wil dat Israël zich voor Hem verheugt door te genieten van deze gereserveerde tiende.

Hoe gaaf is dat? Onze God wil feest vieren met Zijn volk. Daar zijn de Feestdagen voor!

Tot dusver hebben we twee soorten tienden behandeld: één ervan wordt gegeven om de Levieten te ondersteunen die in de tent van ontmoeting dienden en de ander wordt gebruikt om ons samen te verheugen tijdens de pelgrimsfeesten. Hier is nog een tiende waar de Torah over spreekt:

Deuteronomium 14:28-29

Om de drie jaar moet u alle tienden van uw opbrengst van dat jaar brengen en opslaan binnen uw poorten. Dan kan de Leviet komen – hij heeft immers geen aandeel of erfelijk bezit *samen* met u – en de vreemdeling, de wees en de weduwe die binnen uw poorten zijn, en kunnen zij eten en verzadigd worden; opdat de HEERE (JHWH), uw God, u zegent in al het werk dat u doet.

In tegenstelling tot de tienden voor de Levieten en voor de feesten die naar Jeruzalem werden gebracht, moest de hier genoemde tiende elk derde jaar worden afgedragen in de eigen stad. Deze tiende was bedoeld om de economisch benadeelden te helpen - de Levieten, de bijwoner, de weduwe en de wees – iedereen die geen eigen bezit had in Israël. Deze groepen waren voor hun behoeften afhankelijk van de gemeenschap. Hoe ongelooflijk liefdevol is onze God om te bevelen dat er een speciale tiende moest worden gereserveerd, zodat ook zij van de zegeningen van het land kunnen genieten?

Om de drie tienden, die we tot nu toe hebben behandeld, even samen te vatten, volgt hier een citaat van de geleerde Roy Gane:

Het feit is dat als de Israëlieten elk jaar 10 procent aan de Levieten gaven, elk jaar nog eens 10 procent of het gelijke daarvan opeten bij het Heiligdom, en elk derde jaar nog eens 10 procent aan de Levieten en andere economisch achtergestelde personen afstonden, maakt dat dit gemiddeld per jaar slechts 23,33 procent van hun landbouwproductie zou bedragen. Bovendien moesten ze de tweede tiende zelf opeten, samen met hun Levitische gasten. De derde tiende van elk derde jaar ging naar 'liefdadigheid'.

-Roy Gane, The NIV Application Commentary: Leviticus, Numbers (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2004)

Er is nog een laatste tiende die het vermelden waard is, en dat is de tiende die de Levieten aan de priesters gaven. De Levieten gaven tienden van de tienden die hun werden gegeven (Numeri 18: 25-32).

Dus dat is een overzicht in de Torah van de geboden voor het geven van de tienden.

Levieten en de Tienden

Tot dusverre hebben we geleerd wat een tiende is, hebben we gezien welke verschillende soorten er in de Schrift werden bevolen, en zagen we hoe deze een praktische functie vervulden voor de vroegere Israëlieten. Laten we dit nu wat verder bekijken door ons te concentreren op de tienden voor de Levieten. Als we wat beter begrijpen wie de Levieten waren en waarom ze de tienden ontvingen, kunnen we het doel van de wetten op de tienden wat beter begrijpen in onze tijd. Laten we eerst onderzoeken waarom de Levieten de tienden ontvingen.

Numeri 18:21-24

En zie, aan de nakomelingen van Levi heb Ik alle tienden in Israël als erfelijk bezit gegeven, als vergoeding voor hun dienst, die zij verrichten, de dienst in de tent van ontmoeting. De Israëlieten mogen niet meer in de nabijheid van de tent van ontmoeting komen, en zonde op zich laden en daardoor sterven. Maar de Levieten, zij moeten de dienst van de tent van ontmoeting verrichten, en zij moeten zelf hun ongerechtigheid dragen. Dat zal een eeuwige verordening zijn, al uw generaties door, en in het midden van de Israëlieten mogen zij geen erfelijk bezit ontvangen, want de tienden van de Israëlieten, die zij voor de HEERE (JHWH) als hefoffer moeten brengen, heb Ik de Levieten als erfelijk bezit gegeven. Daarom heb Ik tegen hen gezegd: 'Zij mogen in het midden van de Israëlieten geen erfelijk bezit ontvangen.'

Hier leren we dat de tienden naar de Levieten moesten gaan. Wie waren de Levieten? Het waren Israëlieten uit de stam van Levi. Ze hielpen de priesters, en sommigen van hen - de zonen van Aäron - waren de priesters. Ze kregen geen erfdeel van het land om daarop gewassen te verbouwen, vee te houden, enzovoort, zoals de rest van de stammen van Israël. De reden daarvoor was dat God hen had geroepen voor een specifieke dienst, "de dienst in de tent van ontmoeting". Ze kregen de opdracht om te dienen in de Tabernakel en later in de Tempel. Met andere woorden, de Levieten hadden werk te doen, en JHWH wilde dat ze zich zouden concentreren op het doen van hun werk in plaats van al hun tijd aan het boerenbedrijf te besteden om in hun levensonderhoud te voorzien.

Omdat de Levieten zich op hun werk moesten concentreren, hadden de andere stammen van Israël de verantwoordelijkheid om de Levieten met hun tienden te ondersteunen. Zolang het volk Israël gehoorzaamde, konden de Levieten hun werk doen.

Dus wat deden de Levieten nou precies?

- Ze zorgden voor de Tabernakel- / Tempeldiensten (Numeri 1: 50-53).
- Ze onderwezen de Schrift aan de mensen (Deuteronomium 33:10; Nehemia 8: 7-8).
- Ze dienden als musici en opzieners (2 Kronieken 34: 12-13).
- Ze dienden in verschillende andere functies – alles van het helpen bij het repareren van de Tempel (2 Kronieken 24) tot het zorgen voor de mensen die lepra hadden (Deuteronomium 24: 8).
- De priesters onder de Levieten dienden in de rechtbank om geschillen onder het volk op te lossen (Deuteronomium 17: 8-13).

In principe runden de Levieten de "kerkdiensten" van het oude Israël, zo je wilt. Zij fungeerden als voorgangers naast de priesters, waardoor het volk van Israël tot God kon naderen door middel van de tabernakel / tempeldienst om hen zo toe te rusten om hun roeping te vervullen om een licht voor de naties te zijn.

Deze wet voor het volk om een tiende te geven aan de voorgangers van Israël vormt de basis voor de algemene overtuiging dat we vandaag de dag "tienden" moeten geven aan de voorgangers. Laten we daar eens over nadenken.

Kunnen we vandaag de dag tienden geven?

Het eerste bezwaar tegen de relevantie van deze Bijbelse tiende zou als volgt kunnen luiden: “Maar Jezus (Jesjoea) schafte al die oude wetten af! Daarom hoeven we ons geen zorgen meer te maken over de tiende!”

Nou, niet zo snel! Ten eerste bevestigde Jesjoea - Jezus - het nog steeds geldige gezag van de Torah in Mattheüs 5: 17-20. Hij zei dat hij niet was gekomen om de Torah af te schaffen, maar om haar te vervullen. Hij zegt verder dat niets uit de Torah zou voorbijgaan totdat hemel en de aarde voorbij zouden gaan en dat Zijn volgelingen zelfs de minste geboden uit de Torah moeten doen en onderwijzen. Dus de wetten in de Torah zijn nog steeds geldige instructies - dat omvat ook het geven van tienden.

Een andere passage waar Jesjoea direct over dit onderwerp spreekt, vinden we in Mattheüs 23.

Mattheüs 23:23

“Wee u, Schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u **geeft tienden** van de munt, de dille en de komijn, en u laat het belangrijkste van de Wet na: het recht, en de barmhartigheid en het geloof. Deze dingen zou men moeten doen en **die andere dingen niet nalaten.**”

Hier zien we dat het tienden geven *niet* één van de belangrijkste dingen is waarop we ons als gelovigen moeten richten. Het behoort niet tot de belangrijkere zaken van de Torah. We mogen het echter nog steeds *niet* verwaarlozen.

Dus de wetten aangaande de tienden worden bevolen in de Torah, en Jesjoea heeft ze niet afgeschaft. Ze zijn nog steeds geldig en mogen niet worden verwaarloosd.

Dat gezegd hebbende, is er nog steeds de vraag of het tegenwoordig zelfs ook maar mogelijk is om de wetten aangaande de tienden op te volgen. Bij veel wetten in de Torah, ook al zijn ze niet afgeschaft, is het nog steeds niet mogelijk om die na te leven vanwege de verschillen in culturele en historische omstandigheden.

Dus kunnen we vandaag de dag onze tienden wel betalen? Het korte antwoord op die vraag is technisch gezien ... nee. Waarom? Welnu, daar zijn een paar redenen voor.

Ten eerste gaf God de tienden aan de Levieten. Dus tenzij je een Leviet bent, is de tiende technisch gezien niet van jou. En zelfs al ken je enkele echte Levieten, is het hele kader waarbinnen de tienden werden gegeven nu niet van toepassing! De meesten van ons wonen niet in het land Israël, en de tienden moeten technisch gezien afkomstig zijn van "het land" (Leviticus 27:30). Er is ook geen functionerend Heiligdom en priesterschap in Jeruzalem. Letterlijk gezien kunnen we volgens de Bijbel nu geen tienden geven.

Nu zijn er veel mensen hier prima tevreden mee en gaan het niet verder onderzoeken. "We kunnen technisch gezien geen tienden geven, dus vraag het me dan ook niet!" Maar als gelovigen die van het Woord van God houden en ernaar verlangen om dat zo goed mogelijk in ons leven toe te passen, zijn er hier enkele overwegingen waar we op zijn minst even over moeten nadenken.

Nee, *technisch gezien* kunnen we geen tienden zoals de Bijbel ons opdraagt om dat te moeten doen. Maar wat kunnen we technisch gezien nog meer niet doen? Onze geliefde Feestdagen, die we koesteren als een geschenk van de Heer!

Het is waar. Letterlijk gezien kunnen we de Feestdagen niet op de Bijbelse wijze houden. De meesten van ons kunnen bijvoorbeeld geen pelgrimstocht naar Jeruzalem maken voor Pascha, Sjavoet en Soekot - en zelfs als dat wel zou kunnen, zouden we de Bijbelse geboden nog steeds niet op de juiste wijze opvolgen, omdat we daar op verschillende manieren een priesterschap en het Heiligdom voor nodig hebben. De belangrijkste onderdelen van Jom Kippoer zijn bijvoorbeeld de offerrituelen, die nu niet kunnen worden uitgevoerd.

Niettemin, als gelovigen die de Torah liefhebben, geloven we nog steeds in het *houden* van de Feesten, ook al kunnen we ze technisch gezien niet correct houden.

Hierover zo nog wat meer. Laten we eerst eens nadenken over het volgende: wat was het doel van het geven van de tiende aan de Levieten? Het was om de voorgangers in Israël in staat te stellen hun werk te doen, zodat Israël op hun beurt in staat zou zijn om JHWH te aanbidden en een licht voor de naties te zijn.

Dus als het gaat om het onderwerp van het betalen van tienden, is de echte vraag die we ons moeten stellen: verlangt God er nog steeds naar dat Zijn volk hem aanbidt en een licht voor de naties is? Natuurlijk. Dus dan is nog een andere vraag: stelt God nog steeds dienaren aan - voorgangers, leraren, evangelisten, aanbiddingsleiders, enz. - om de heiligen toe te rusten voor dergelijke doeleinden? Natuurlijk. Verwacht de Bijbel ten slotte dat deze voorgangers nog steeds door mensen worden ondersteund? Ja - en het Nieuwe Testament is hier heel duidelijk over, wat we zo dadelijk zullen gaan bespreken. Welnu, de manier waarop God ervoor zorgde dat voorgangers in de Torah werden ondersteund, was door middel van de tienden.

Sommigen zullen misschien tegenwerpen: "Maar je zei net dat we geen letterlijke tienden kunnen geven!" En technisch gezien zouden ze gelijk hebben, maar er is meer om te overwegen. We kunnen niet letterlijk onze tienden geven aan letterlijke Levieten in een letterlijk Heiligdom in Jeruzalem. We kunnen vandaag de dag echter wel het principe of de bedoeling achter het geven van de tienden opvolgen door voorgangers, leraren, evangelisten en andere dienaren te ondersteunen met ons geldelijke inkomen. Met andere woorden, we kunnen de geest van de wet in acht nemen.

Het geven van tienden in de huidige tijd

Nogmaals, een eenvoudige manier om hiernaar te kijken is hoe we in deze tijd de feestdagen vieren. De Torah geeft de opdracht om naar Jeruzalem te reizen, wat voor de meesten van ons onmogelijk is - en het zou het gebod hoe dan ook niet vervullen aangezien er nu geen functionerend priesterschap is. Dus vandaag de dag zullen veel gelovigen dit gebod proberen te houden door een soort "pelgrimstocht" te maken naar een kampeerplek om in gemeenschap met andere gelovigen het feest vieren. Dat is niet letterlijk het houden van het gebod naar de letter van de wet, maar het is een eerlijke poging om de geest achter het gebod toe te passen, namelijk om je samen met andere gelovigen voor de Heer te verheugen op Zijn vastgestelde tijden.

We vinden een Bijbels voorbeeld van het toepassen van de geest of de bedoeling van een Wet, en die verder gaat dan wat er letterlijk wordt vermeld, in de eerste brief van Paulus aan de Korintheërs:

1 Korinthe 9:8-9

Spreek ik dit naar de mens? Of zegt ook de Wet niet hetzelfde? Want in de Wet van Mozes staat geschreven: U mag een dorsende os niet muilbanden ...

Paulus zegt dat deze uitgebreide interpretatie van de Torah niet van hem afkomstig is, maar van JHWH Zelf. Paulus stelt dus dat JHWH wil dat we de intentie van elk gebod uitgebreider gaan begrijpen dan enkel wat er letterlijk staat.

In zijn eerste brief aan Timotheüs haalt Paulus opnieuw de wet aan met betrekking tot het niet muilkorven van een os wanneer die aan het dersen is:

1 Timotheüs 5:17-18

Laat ouderlingen die goed leiding geven, dubbele eer waard geacht worden, vooral diegenen die arbeiden in het Woord en in de leer. Want de Schrift zegt: Een dorsende os mag u niet muilbanden, en: De arbeider is zijn loon waard.

Deze wet vinden we terug in Deuteronomium 25: 4. De letterlijke betekenis gaat uiteraard over de humane behandeling van een werkend dier. Hoewel het muilkorven van een os een klein beetje graan kan uitsparen, is het wreed om te voorkomen dat het dier eet terwijl het voor jou werkt. Bovendien zou het dier veel effectiever kunnen werken als het tijdens het werk kan eten.

Hier neemt Paulus dit gebod wederom buiten z'n letterlijke betekenis en past het toe op ouderlingen die zich inspannen om te prediken en te onderwijzen. Het idee is dat voorgangers ondersteund moeten worden door de gemeente, zodat ze hun volledige tijd en energie kunnen besteden aan het dienen van de gemeente. Net zoals wij profiteren van het werk van de os, zo profiteert de gemeente van het werk van de voorgangers. Daarom is het in het belang van de gemeente om hun voorgangers te ondersteunen.

Hoe kunnen we met deze benadering in onze gedachten de wet van het geven van tienden in deze tijd toepassen? Een manier waarop we het kunnen toepassen, is door voorgangers en leraren financieel te steunen, of een lokale bediening die de waarheid van het Woord verbreidt en de weduwen en wezen helpt.

Waarom aan hen geven? Nou, omdat ze in wezen de plichten vervullen die de Levieten uitvoerden. Als God iemand in een bediening roept, geeft Hij hem een belangrijke taak. Het is dus logisch dat God wil dat zo iemand zich op zijn werk kan concentreren, zodat hij de mensen effectief kan dienen.

Nogmaals, wat deden de Levieten?

Ze verzorgden de Tabernakel- / Tempeldiensten zodat de mensen in aanbidding tot de Heer konden naderen. Voorgangers doen tegenwoordig hetzelfde in de aanbiddingsbijeenkomsten van de gemeenten.

De priesters onder de Levieten dienden in de rechtbank om geschillen onder het volk op te lossen. Tegenwoordig besteden veel voorgangers een groot deel van hun tijd aan pastorale begeleiding, het oplossen van problemen onder de gemeenteleden.

De Levieten onderwezen de Schrift. Voorgangers onderwijzen tegenwoordig de Schrift.

De Levieten dienden als musici en toezichthouders. Voorgangers vervullen tegenwoordig dezelfde soort rollen. En zo kunnen we doorgaan!

Zo kunnen we dus één aspect van de wet op de tienden - de tiende die aan de Levieten werd gegeven - toepassen op de hedendaagse bedieningen. En wist je dat er een Bijbels precedent is voor dit idee, om het principe van tiende toe te passen op voorgangers? Overweeg eens de passage uit 1 Korinthe 9:

1 Korinthe 9:13-14

Weet u niet dat zij die de tempeldienst verrichten (letterlijk de heilige dingen), van het heilige eten? En dat zij die steeds bij het altaar verkeren, hun deel ontvangen van de offers van het altaar? **Zo heeft de Heere ook met het oog op hen die het Evangelie verkondigen, opgedragen dat zij van het Evangelie leven.**

Hier doet Paulus een beroep op het Levitische priesterschap om aan te geven dat degenen die het Evangelie verkondigen, hun levensonderhoud moeten krijgen door het Evangelie. De Levieten en de priesters werden ondersteund bij hun werk in de tempeldienst, doordat ze werden gefinancierd uit de tienden. Op dezelfde wijze is financiële steun gerechtvaardigd voor degenen die de Heer dienen ter wille van het Evangelie. In feite haalde Paulus aan dat, “**de Heer heeft opgedragen**” dat evangeliemedewerkers worden ondersteund voor hun bediening, wat hij baseert op de analogie van het feit dat het Levitische priesterschap werd ondersteund voor hun geestelijke bediening.

Dit is één van de vele analogieën die Paulus gebruikt om het idee te ondersteunen dat degenen in de bediening staan het recht hebben op financiële steun. Hij maakt ook analogieën dat soldaten in het leger worden ondersteund, dat arbeiders in de wijngaarden wat opbrengst van de vruchten ontvangen, en dat personen die de kudden weiden wat van de melk ontvangen (1 Korinthe 9:7).

Herinner je je de verzen die we eerder citeerden, waarin Paulus een beroep doet op het gebod om een os niet te muilbanden terwijl hij het graan dorst (1 Korinthe 9: 8-12)? Op basis van die wet stelt Paulus dat een werkend dier het recht heeft een deel van het graan op te eten. Hoeveel te meer hebben menselijke dienaren dan het recht om door *hun* werk te worden ondersteund?

We leren ook uit dit gedeelte van de Schrift dat Paulus ervoor koos om van dit recht geen gebruik te maken. In 1 Korinthe 9: 15-18 legt hij uit dat hij het evangelie gaat prediken, wat er ook gebeurt, of mensen zijn bediening nu steunen of niet.

Blijkbaar waren er in de tijd van Paulus wat moeilijkheden als het ging om het ontvangen van steun van bepaalde groepen, en Paulus wilde niet dat er iets was dat het horen van zijn boodschap zou verhinderen. Dr. Craig Keener, een nieuwtestamenticus, schrijft:

Als Paulus afhankelijk zou zijn van de Korintiërs, betekende het dat hij het risico zou lopen om te worden gezien als hun cliënt - of als cliënt van de ene factie boven de andere. Niemand zou zo kunnen vermoeden dat de portemonnee van een ander zijn tong bestuurde.

-Craig Keener, 1-2 Corinthians (Cambridge University Press, 2012), blz. 79

In het licht van zijn doel om "alle dingen te worden voor alle mensen" (1 Korintiërs 9: 19-23), wilde Paulus geen potentieel struikelblok opwerpen door steun te krijgen vanuit een bepaalde groep. Houd in gedachten dat dit hoofdstuk deel uitmaakt van Paulus' algemene onderwijs over voedsel dat werd geofferd aan afgoden (1 Korinthe 8-10). Paulus moedigt de gelovigen aan om sommige van hun "rechten" op te geven om zo anderen niet te laten struikelen. In hoofdstuk 9 wijst Paulus naar zichzelf als een voorbeeld van het opgeven van zijn eigen rechten ten behoeve van anderen.

Op basis van deze tekst kunnen we vandaag de dag vaststellen dat echte voorgangers bereid zijn om iedereen te dienen, ongeacht of ze wel of geen vergoeding ontvangen. Ze kunnen misschien effectiever dienen als mensen trouw zijn om hen te ondersteunen, maar echte dienaren dienen tot eer van God en ter wille van het lichaam, wat er ook gebeurt - niet voor persoonlijk of financieel gewin. Degenen die een oproep krijgen voor een bediening kunnen deze bediening eigenlijk *niet* weigeren.

En hoewel de omstandigheden tegenwoordig heel anders zijn dan in de tijd van Paulus, is een ander principe dat we uit deze passage leren, dat voorgangers elk mogelijk struikelblok uit de weg moeten gaan als het gaat om geld. Tegenwoordig zou dit kunnen betekenen dat een voorganger overweegt om een bepaalde luxe op te geven en een bescheiden levensstijl te volgen, waardoor niemand de kans krijgt om hem te beschuldigen dat hij 'het voor het geld doet'.

Niettemin bevestigt 1 Korinthe 9 de algemene visie van Paulus dat voorgangers door de mensen moeten worden ondersteund. Nogmaals, Paulus bevestigt deze visie door de analogie te gebruiken van het Levitische priesterschap, dat wordt ondersteund door de tienden. Hij zei dat “[de Heer heeft opgedragen](#)” dat voorgangers “[op dezelfde wijze](#)” ondersteund te worden (1 Korintiërs 9:14). Hij paste het beginsel van de wetten op de tienden toe op de voorgangers van het Evangelie.

De steun aan voorgangers stelt hen in staat om hun volledige tijd en energie te besteden aan het dienen van de gemeente. Zoals de Levieten en de priesters werden ondersteund door middel van de tienden, moeten ook personen, die door de Vader in een bediening worden geroepen, worden ondersteund, door degenen die baat hebben bij hun werk.

Enkele Laatste Gedachten

Nu wij ons standpunt hebben besproken over wat het geven van tienden inhoudt, wie de Levieten zijn en hoe het geven van tienden in onze tijd kan worden toegepast, volgen hier nog enkele veelgestelde vragen over onze visie.

“Is dit geen vorm van vervangingstheologie? Tienden zijn voor de Levieten. Hoe kun je ervoor pleiten dat ‘tienden’ ook voor voorgangers, leraren, enz. zijn?”

Dat zijn geweldige vragen. Laten we beginnen met de uitspraak: "Tienden zijn voor de Levieten." Dat is niet echt een nauwkeurige omschrijving; de tienden worden aan JHWH gegeven; het is ZIJN tiende. Onthoud:

Leviticus 27:30

[Alle tienden van het land, zowel van het zaaigoed van het land als van de vruchten aan de bomen, zijn voor de HEERE \(JHWH\) bestemd; Ze zijn heilig voor de HEERE \(JHWH\).](#)

Numeri 18:24

[Want de tienden van de Israëlieten, die zij voor de HEERE \(JHWH\) als heoffer moeten brengen, heb Ik de Levieten als erfelijk bezit gegeven.](#)

De tienden van Israël - dat is tien procent van de opbrengsten van het land of van het vee - werd aan JHWH gegeven. JHWH gaf die tienden op Zijn beurt aan de Levieten omdat ze geen andere erfenis hadden.

Dus de Levieten ontvingen de tienden, maar die was afkomstig van JHWH; het was hun erfenis in ruil voor hun dienst aan Hem. Dat is de letterlijke toepassing van het gebod, en het letterlijke gebod kan vandaag de dag niet worden uitgevoerd.

Maar zoals we hebben geleerd, staat er vaak meer in de Schrift dan alleen de letterlijke betekenis; er zijn diepere, geestelijke principes die we moeten toepassen. Te vaak lezen we de Schrift met een 'minimaal noodzakelijke mentaliteit', zodat we kunnen negeren wat we denken dat niet van toepassing is en op die wijze zo min mogelijk hoeven te doen. Een betere benadering is om de Vader op te zoeken om erachter te komen welke diepere grondbeginselen Hij ons door Zijn Woord wil onderwijzen, zodat we die in ons leven kunnen toepassen. Het geestelijke principe achter het geven van de tienden aan de Levieten is om te voorzien in de behoeften van degenen die de Vader heeft geroepen om Zijn werk te doen.

Tegenwoordig hebben we nog steeds voorgangers die zijn geroepen om het werk van de Heer uit te voeren – ze onderwijzen de mensen, zorgen voor hen, leiden hun in de eredienst, enz.. Deze personen en bedieningen zouden volgens de Schrift moeten worden ondersteund. Als we aan hun bediening geven, dan geven we eigenlijk aan JHWH. Het maakt deel uit van hoe JHWH voor hen zorgt.

Maar is dit niet een vorm van vervangingstheologie? Helemaal niet. We vervangen niet de Levitische tienden door de tegenwoordige bedieningen te ondersteunen; we passen het geestelijke principe toe van het geven van tienden. Het is een manier waarop we de Heer eren met onze rijkdom in onze huidige omstandigheden. Op dezelfde manier is het besluit om ergens in Gelderland te kamperen of waar dan ook voor Soekot, is dat geen vervanging van Jeruzalem. Het is gewoon dat we de Heer zo goed mogelijk proberen te eren met alles wat we hebben en waar we ons nu bevinden.

Hier is nog een vraag:

“Hoe kunnen we het principe van het geven van tienden nu zo goed mogelijk toepassen?”

We zijn het met Paulus eens dat dit principe kan worden toegepast door aan een bediening te geven. Aangezien voorgangers veel van dezelfde rollen vervullen die de Levieten vervulden, maar dan in dienst van het lichaam van de Messias, lijkt het passend dat we ze zouden moeten ondersteunen. Toen Paulus zich beriep op het Levitische priesterschap zei hij dat "[de Heer het had opgedragen](#)" dat voorgangers "[op dezelfde wijze](#)" ondersteund moesten worden (1 Korintiërs 9:14). Zo kan 10% van iemands inkomen misschien analogisch kunnen worden gezien als de tiende van de opbrengst van het land dat aan de Levieten werd gegeven.

Maar, aangezien het geven van tienden vandaag de dag van toepassing zou kunnen zijn als een op de Bijbel-gebaseerd *principe* - nogmaals, omdat we het niet kunnen toepassen overeenkomstig de Levitische toepassing van de Torah - is er enige vrijheid in hoe we het toepassen. Geven we aan een bediening, onze plaatselijke gemeente of een zendeling? Kan een tiende over meerdere bedieningen worden verdeeld? Moet het precies 10% zijn van je inkomen en moeten het financiële middelen zijn? Als we 10% geven, is dat dan bruto of netto inkomen?

Dit zijn allemaal geweldige vragen die we in gebed bij de Vader moeten voorleggen en Hem om wijsheid en leiding moeten vragen.

Hier is nog een vraag:

"Je hebt veel over de tienden aan de Levieten gesproken en hoe dat vergelijkbaar is met het geven aan voorgangers, predikanten, leraren, enz. Maar hoe zit het met die andere soorten tienden waar je het over had?" Hoe kunnen we die tegenwoordig toepassen?"

Nogmaals, aangezien je alleen de "principes" van deze wet op de tienden kan toepassen en niet en niet op de specifieke manier die in de Torah wordt aangegeven, is er hier enige vrijheid. Desalniettemin geven we hier enkele suggesties die je onder gebed kunt overwegen.

De tienden voor de Feesten kan je houden door gewoon wat spaargeld opzij te zetten om je tijdens de Feestdagen voor JHWH te verblijden. Je kan deze "tienden" dan tijdens die momenten uitgebreid delen met je vrienden en familie. Dat zou een heel gemakkelijke en logische manier zijn om deze wet op de tienden vandaag de dag toe te passen.

De tienden voor de economisch minderbedeelden kan je houden door een deel van je inkomen opzij te zetten om het daarna aan plaatselijke liefdadigheidsinstellingen te schenken, zoals gaarkeukens, daklozenopvangcentra, vrienden in nood, enzovoort. Aangezien deze tienden aan je eigen gemeente werden betaald (Deuteronomium 14:28), lijkt het ondersteunen van de plaatselijke gemeenschap een logische toepassing van het gebod.

Hoe zit het met de tienden die de Levieten aan de priesters gaven (Numeri 18: 25-32)? Een manier waarop het principe van dit gebod nu kan toepassen, is als voorgangers en kerken een fonds oprichten met de steunmiddelen die ze hebben ontvangen, wat dan hun "tiende" zou zijn. Aan wie kunnen ze dit fonds besteden, aangezien er geen priesterdienst is? Nou, Jesjoea is onze hemelse Hogepriester, en aangezien de Levieten hun tienden gaven aan de priesters, kunnen de bedieningen en kerken van nu hun tienden geven aan onze Hogepriester Jesjoea. Hoe doen ze dat? Dit is wat Jesjoea daarover zegt:

Mattheüs 25:40

... voor zover u dit voor één van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan.

Bedieningen en kerken kunnen dus aan de Heer geven door het aan een specifieke doelgroep te geven binnen hun bediening, of aan een andere bediening die gericht is op het dienen van de minste onder hen: de hongerige, de dorstige, de vreemdeling, de naakte, de zieken en de gevangenen.

Hier is nog een vraag die naar voren komt in het licht van dit onderwerp:

"Hoe moeten we het geven van de tiende door Abram aan Melchizedek (Genesis 14) en Jakobs toezegging om tienden te geven aan JHWH (Gen 28: 22) zien als het gaat over dit onderwerp?"

Aangezien deze passages ons niet veel informatie geven, valt er niet veel over te zeggen in termen van hoe we dit vandaag de dag praktisch kunnen toepassen. Maar deze passages laten ons op zijn minst zien, vooral in het geval van Jakob, dat het "geven van tienden" aan JHWH blijkbaar ook buiten het kader van de Levitische voorschriften in de Torah toegepast kon worden. Vermoedelijk kunnen we dus ook nu op een of andere manier "tienden" geven aan JHWH, ondanks het feit dat we nu geen Levitisch priesterschap hebben. Hoe ziet dat er dan precies uit? Deze teksten geven ons daarover niet genoeg informatie. Maar als we dit aanvullen met de informatie die Paulus ons gaf, door de inspiratie van de Heilige Geest, in het Nieuwe Testament, dan zou het geven aan een huidige bediening een manier kunnen zijn om het principe van tienden toe te passen.

Een laatste vraag die kan opkomen:

“119 Ministries is afhankelijk van de vrijgevigheid van anderen, en je hebt veel gesproken over hoe we zouden moeten geven aan een bediening. Is deze studie enkel maar een poging om ons geld te verkrijgen?”

Om eerlijk te zijn begrijpen we volkomen het wantrouwen dat veel mensen hebben ten opzichte van voorgangers die onderwijzen over het onderwerp van geven. Het vermoeden is niet ongegrond, gezien het aantal valse leraren en oplichters er zijn die vaak deze Bijbelse principes van geven uitbuiten voor hun eigen zelfzuchtige gewin. We begrijpen het.

Dus als we allereerst voor onszelf spreken, hebben wij het standpunt ingenomen dat we Gods volk gaan dienen door te onderwijzen, wat er ook gebeurt. We kunnen onmogelijk *niet* dienen. We kunnen onmogelijk *niet* onderwijzen. Dat is wie we zijn. Daarom zijn onze studies voor iedereen vrij beschikbaar, of die ons nu steunen of niet.

Dat gezegd hebbende, hoewel we jouw steun zeker nodig hebben en waarderen, willen we je aanmoedigen om te geven aan jouw plaatselijke gemeenten en prioriteit te geven aan degenen die het nodig hebben, voordat je onderwijzende bedieningen ondersteunt zoals de onze. Dat wil niet zeggen dat je de bedieningen van evangelisatie en de geloofsleer moet verwaarlozen - ze vervullen een cruciale rol in het Koninkrijk - maar plaatselijke voorgangers en ouderlingen, die het Woord verkondigen in jouw gemeente moeten prioriteit krijgen:

1 Timotheüs 5:17

Laat ouderlingen die goed leiding geven, dubbele eer waard geacht worden, vooral diegenen die arbeiden in het Woord en in de leer.

Conclusie:

- Als het gaat om het onderwerp van het geven van tienden aan de Levieten - de dienaren van Israël - is het principe dat uit deze wetten kan worden afgeleid, zoals Paulus aangeeft, dat we degenen moeten ondersteunen die hun leven hebben gewijd om ons te bedienen.
- Uiteindelijk doen we dit omdat we erkennen dat God voorgangers, leraren, evangelisten, aanbiddingsleiders enzovoort heeft aangesteld zodat Zijn volk Hem kan aanbidden en een licht voor de naties kan zijn. We geven omdat we willen dat Gods wil en doel wordt vervuld op deze aarde.
- Geven we 'tienden' als we aan een bediening geven? Zoals we eerder bespraken, is het tegenwoordige geven niet letterlijk het geven van tiende volgens de specificatie van de Torah. Maar, als men het 'geven van tienden' wil noemen, ondanks het feit dat dit technisch gezien niet klopt, is dat prima. Als voorbeeld, net zoals het houden van Soekot vandaag de dag niet letterlijk wordt gevierd volgens instructies van de Torah, zeggen we nog steeds dat we Soekot vieren, en noemen het daarom nog steeds Soekot. Op dezelfde wijze kan het ondersteunen van een bediening in deze tijd nog steeds 'geven van tienden' worden genoemd. Maar als je dat liever hebt, kun je het gewoon een gift, offer of ondersteuning noemen als je moeite hebt om het 'tienden' te noemen.

- Hoe je het ook wilt noemen, we krijgen vandaag de dag nog steeds de opdracht om aan de bediening te geven. Paulus werd geïnspireerd door de Heilige Geest om de Torah op deze manier uit te leggen, en hij zei: "**De Heer heeft opgedragen**":

1 Korinthe 9:13-14

Weet u niet dat zij die de tempeldienst verrichten, van het heilige eten? En dat zij die steeds bij het altaar verkeren, hun deel ontvangen van de offers van het altaar? **Zo heeft de Heere ook met het oog op hen die het Evangelie verkondigen, opgedragen dat zij van het Evangelie leven.**

- Paulus heeft geen nieuw gebod gemaakt. Net zoals hij verwees naar het Torah-gebod om een os niet te muilkorven terwijl deze het graan dorst, zo interpreteerde hij de Torah om het toe te passen op een andere situatie, in overeenstemming met de geest van het gebod. Paulus haalt een dieper geestelijk principe van het gebod naar voren, dat in overeenstemming is met Gods hart. Dat principe is dat de mensen personen moeten ondersteunen die God in Zijn bediening roept, zodat ze effectiever kunnen dienen, wat uiteindelijk het lichaam van de Messias ten goede komt.
- Dat gezegd hebbende, zoals we hopen duidelijk te hebben gemaakt in deze studie, is er enige vrijheid in de manier waarop dit gebod tegenwoordig wordt toegepast. Net als Paulus geven we niet specifiek aan hoeveel iemand moet geven en alle details van hoe dat eruit moet zien. Paulus betoogt inderdaad, naar analogie met het Levitische priesterschap, dat wordt ondersteund door de tienden, dat medewerkers van het Evangelie moeten worden ondersteund. Hij zei dat "de Heer heeft opgedragen" om de dienaren "op dezelfde wijze" te ondersteunen (1 Korinthe 9:14). 10% van iemands inkomen zou misschien analoog kunnen zijn aan het tiende van de landbouwopbrengsten die aan de Levieten werd geschonken. Dit is echter slechts een suggestie. Net als Paulus zeggen we niet hoeveel we precies moeten geven.
- Aan het eind van de dag hopen we dat deze studie je inspireert om gewoon naar de Vader te gaan en te vragen hoe je Hem in je huidige situatie het beste kunt dienen in overeenstemming met Zijn Woord. Moge God verheerlijkt worden in wat we doen en hoe we geven.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)